

saavidt jeg har kunnet skjønne, ikke bragt min høitagtede Kollega, Krigsministeren, paa et saadant Standpunkt, at han bestemt kan udtale sin Villigelse eller Misbilligelse af den af den kommanderende General tagne Beslutning om Dannevirkstillingsens Opgivelse; men paa den anden Side er det desværre vist, at disse to Mænd staa i et saadant Forhold til hinanden — efter mit Skjønnende derved, at den Mand, hvem Overkommandoen har været betroet, deels har omgaaet Krigsministeren og deels har stillet sig over ham — at det er umuligt, at de ville kunne arbejde sammen. Spørgsmaalet foreligger derfor nu til Kongens Resolution, og jeg er overbevist om, at hvad Resultat Hans Majestæt end maatte komme til med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa vil der ikke kunne være Tale om Andet, end at Armeen med fuldkommen Tillid vil modtage Hans Majestæts allerhøieste Beslutning. En Mand, paa hvis Ord jeg fuldkommen kan stole, har berettet mig, at en høitstaaende Officeer skulde have ytret, at, hvis denne Sag fik en Afgjørelse, der ikke stemmede med Bedkommendes Ønske, da maatte han begjære sin Afsted. Jeg har ikke kunnet formaae Bedkommende til at opgive mig denne høitstaaende Officeers Navn, og det maa derfor være mig tilladt her paa dette Sted at svare ham igjennem Offentligheden. Jeg vil da sige til ham, at, dersom en Mand indgiver sin Begjæring om Afsted paa Grund af Alder og Svagelighed, eller fordi han har en Følelse af, at han ikke kan udstaae Krigenes Besværligheder, da vil en saadan Ansøgning hos mig som Finantsminister finde en velvillig Imødekommen; men dersom han derimod vilde indgive sin Begjæring om Afsted, fordi Valget af Den, hvem Overkommandoen var betroet, ikke stemmede med hans Anskuelse, da vilde jeg ansee en Afsted uden Pension for at være en overordenlig mild, ja, maaskee en meget for mild Behandling (Hør! Hør! Bravo!)

Hæde: Jeg maa takke den høitærede Minister for det Svar, han har givet; isølge dette tør jeg antage, at de Oplysninger, min Forespørgsel gaaer ud paa, snart vilde blive os meddeelte. Det Ønske, jeg endnu kunde ønske, er, at den høitærede Minister vilde udstrække sit Tilsagn ogsaa dertil, at Oplysningerne

kunne blive meddeelte Almeenheden. Dette er Noget, som ligger udenfor min Forespørgsel, men jeg troer, at det danske Folk har et Krav derpaa.

Christensen: Jeg vilde egentlig, da jeg begjærede Ordet, blot have rettet en Opfordring til den ærede Forespørgger om at gjøre det, han nu har gjort, og jeg finder saaledes ingen Anledning til at forlænge Diskussionen. Jeg skal kun bemærke, at det, naar man nøie betragter den Udtalelse, vi have modtaget fra den høitærede Konseilspræsident, vistnok maa forekomme mange af os, — idetmindste er det Tilfældet med mig — at det nærværende Dieblit ikke er det rette til at fortsætte Diskussionen om denne Sag, og jeg skal derfor ganske slutte mig til den ærede Forespørggers Mening, nemlig at vi, idet vi takke for den Maade, hvorpaa Konseilspræsidenten har modtaget en i saa mange Henseender vanskelig og delikat Forespørgsel, ikke bør trænge videre ind hverken paa Hovedspørgsmaalet eller paa andre nærliggende Spørgsmaal, hvoraf den ærede Forespørgger antydede eet.

Bloug: Jeg skal være fuldkommen enig med de to ærede foregaaende Talere i at anerkjende og takke for den ærede Ministers Svar, og jeg troer, at det er saa meget mere rigtigt, at denne Tale bliver udtalt fra flere Sider, som det forekommer mig, at Slutningen af hans Foredrag i høi Grad var paakaldt af Tidsumstændighederne. Thi det er en Selvfølge, at, naar en saadan Handling som Dannevirkstillingsens Nømming er foregaaet, og naar det af Officereer, som man diskuterer denne Sag med, paastaaes, at det var rigtigt, at Overkommandoen har mndladt i rette Tid at sætte Regjeringen i Kundskab om sin Beslutning, og naar man fremdeles seer, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Overkommandoen har handlet rigtigt eller ikke, eller hvorvidt den kommanderende General skal gaae tilbage til Hæren igjen eller ikke, kan medtage fulde tre Uger, saa er der al Grund til at frygte for, at Disciplinen fraoven af er svækket; og netop derfor taler jeg den høitærede Minister, fordi han har udtalt som sin bestemte Villie, at han ikke vil taale en saadan Svækkelse af Disciplinen.